

Oguyiyim

– Sami Biber · 23 Kasım 2019

Değerli şair Yazar arkadaşım Sabahat Karagöz, yazmış olduğu üç eseri de PTT Kargo ile bana yollamıştı. Nitekim kargo şirketi de cep telefonuma mesaj göndererek kargoyu aldıklarını, en kısa zamanda adresime ulaştıracaklarını bildirmişlerdi. Ancak bekle bekle bir türlü kitaplar gelmiyordu. Velhasılıkelam yedi sene önce aynı kargo şirketi ile yaşadığım olayı aynen yaşıyordum adeta.

Evet, yedi sene önce de bir başka arkadaşım olan Emine Uysal bana aynı kargo şirketi ile, üstelik üç kez " Sevgiye Dair " Adlı şiir kitabını göndermiş ve kitap maalesef adresime ulaşmayınca 28.08.2012 tarihinde aşağıdaki şiiri yazmıştım.

GELEMEYEN KİTAP

Ne bir şurup ne de vitamin haptı.
Alt tarafı dosttan gelen kitaptı.
Kitabı yollarda kargalar kaptı.
Koyun geldi, kuzu geldi, gelmedi.

Nice dostlarımdan selamlar geldi.
Sucuk, pastırmalar, salamlar geldi.
Vallah memleketten Halamlar geldi.
Hacı Osman'ın kızı geldi, gelmedi.

Aydın'ın Çine'den bir dibek geldi.
Sulukulemizden bol göbek geldi.
Kangal İlçesinden cins köpek geldi.
Fino geldi, tazi geldi gelmedi.

Kış çabucak bitti hemen geldi yaz.
Isparta İlinden yollandı kiraz.
Erciyes'ten ise kar geldi biraz.
Kağızman'ın kazı geldi, gelmedi.

Ankara'dan geldi bir kasa armut.
Niğde'den elmayla, iki kilo dut.
İstanbul'dan geldi tambur ile ud.
Kırşehir'in sazı geldi, gelmedi.

Ha bu nasıl defter? Kim bunu dürdü?
Kitabımı kimler nereye sürdü?
Kapımı tıklattı Urfa'nın Kürdü.
Trabzon'un Lazı geldi, gelmedi.

Güz geldi yaklaştı, sonrası kıştır.
Eğer kış gelirse iyice yaştır.
Sami der ki ula bu nasıl iştir?
PTT nin nazı geldi, gelmedi

Artık bu şiiri mi hatırladılar yoksa başka bir sebep mi hasıl oldu bilemesem de dün (21.11.2019) Tarihi itibariyle sevgili Sabahat Karagöz'ün İmera Feram, Köşeye Sıkışanlar ve 03.15 Adlı eserleri tarafıma ulaştı.

Evet, iki yaşındaki torunum Lina'ya yemek yedirirken kapı çalındı. (Lina benim elimden yemeyi sevdiği için oğlum ve gelinim o görevi genelde bana havale ederler.)

Koliyi aldım. Almasına aldım ama Lina tutturdu "Açı, açi " Diye... Günümüz Türkçesine çevirecek olursak "Koliyi aç " Diyor.

"Kızım sonra açarız. Hele bir yemeğini ye." Dememle birlikte Rast makamından girip Saba makamıyla noktalanmış bir feryad-ı figana başladı. Her ne kadar " Kızım, kitabı yemeyeceksin herhalde. Yemeğini bitir sonra açarız." Dediysen de Türk san'at müziğinin tüm makamlarından yaygara ile karşılık verince çaresiz koliyi açıp önüne koydum kitapları.

Bizimki başladı kitapları incelemeye. Fakat dikkat ettim sanki kitapların hangi sırayla yazılmış olduğunu biliyordu.

Önce Sabahat arkadaşımın yazdığı ilk kitap olan İmera Feram adlı şiir kitabını eline aldı. Sayfalarını karıştırdıktan sonra bana uzattı.

"Ogu ! " Yani " Oku " Diyor.

Başladım okumaya:

ŞAİR

Bu sabah ilham geldi

Çok kızgın, çok öfkeliydi.

"Şiir yazdım ne demek?

Şairler toplanıp karar verdi.

Bu şairim diyorsa;

Kıralım kalemleri!"

Çok utandım, kızardım,

Ben " Şairim" demedim ki;

Sadece duygularımı yazdım.

Şairlerden özür diler

Sonsuz saygılar sunarım.

Lina'ya baktım şiiri okuduktan sonra. Acaba beğenmiş miydi?

-Nasıl, beğendin mi şiiri?

-I ih.

-Allah Allah. Beğenmedin yani?

-I ihh

Yok yok yanlış anlaşılmasın. Lina'ya sorduğunuz her sorunun cevabı kafasını iki yana sallayarak "I ih " tır. " Gel sarıl bakayım dedeye." Derim, gelir sarılır. "Sen dedeyi seviyor musun?" Diye sorarım " I ih " Diye cevap verir.

Sorunun net cevabını almak için başka bir yola başvurmam gerekiyordu. Ben de öyle yaptım.

-Bence çok güzeldi.

Eğer gerçekten de güzel bulmuşsa " Hımm hımm hımmm" Yaptı. Baktım evet " Hımm hımm hımmm" yaptı. Demek ki " I ih " dese de aslında beğenmişti.

Sonra ikinci kitabı yani Köşeye Sıkışanları uzattı.

-Ogu.

-Kızım ! Bu sana göre değil.

-Ogu.

-Yahu sen bu makalelerden bir şey anlamazsın kızım benim.

-Ogu.

Ön kapaktan okudum:

“Bir çocuk dünyadan çok değerlidir.”

Hayret. Bu sefer ilk kez ağzından değişik bir kelime çıktı

-Ebet.

-Evet mi diyorsun yani?

-I ih.

-I ih mı evet mi?

-Ebet.

-Tamam anladım. Elbette bir çocuk dünyadan çok daha değerlidir değil mi?

-Ebet.

-Eee şimdi ne yapıyoruz. Yemeğe devam edelim mi?

-I ih.

Üçüncü kitabı yani muhteşem bir roman olan 03.15 i uzattı.

-Ogu.

-Ohooo işimiz var seninle. Kızım, bu kitap 398 sayfa. Hem ben bunu daha kitap olarak basılmadan önce okudum.

Sonra kitabı elime aldım ve Lina'ya iade ettim.

-Bana diyeceğine buyur sen oku.

Lina başladı kitabın sayfalarını çevirmeye. Hayrettir ki genelde eline bir kitap verildiğinde hemen sayfalarını yırtardı ama bu sefer dikkatle takip ediyorum yırtma teşebbüsü filan yok. Bayağı bayağı sayfa çevirip okuyor. Merakla sordum.

-N'apıyorsun kızım?

-Oguyiyim.

Bu şiveyi nereden, kimden kaptı bilmiyorum ama " Okuyorum" Dediğini bir güzel anlatmıştı bana.

Uzun sözün kıssası iki yaşındaki Lina bile okudu 03.15 adlı bu muhteşem romanı ve diğer iki kitabı. E artık siz ne duruyorsunuz?